

РЕШЕНИЕ

№ 18827

гр. София, 15.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав, в публично заседание на 27.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **7939** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 215 от Закона за устройство на територията (ЗУТ).

Делото е образувано по жалби, подадени от К. И. И. и И. И. И. чрез адв. Т. срещу Решение № 539/26.09.2024г. на Столичен общински съвет, с което се одобрява „Проект за изменение на план за регулация на УПИ I – „За КОО“, кв. 38, м. „Б.“ в.з. „Манастира“ и създаване на нов УПИ № - I „за озеленяване“, кв. 38, ПИ с идентификатори № 04234.6971.3676 и 04234.6971.2667и № 04234.6971.3677 по КККР на с . „Б.“, както и Проект за изменение на предвиденото застрояване в УПИ I „За КОО“, кв. 38, м. „Б.“ и в.з. „Манастира“.

След изискано уточнение и заплащане на дължимата държавна такса, се сочи, че се иска обявяване на нищожност на атакуваното решение, с оглед подаване на жалбата след изискуемия 14-дневен срок за атакуване на акта като незаконосъобразен.

С жалбите се иска решението да бъде обявено за нищожно, поради това, че е прието от материално некомпетентен орган с цел заобикаляне на закона, при явно незачитане правото на собственост на жалбоподателите. Твърди се, че съгласно чл. 21, ал. 1, т. 11 от ЗМСМА, общинският съвет приема решения за създаване и одобряване на устройствени планове и техни изменения за територията на общината или за части от нея при условията и по реда на Закон за устройство на територията (ЗУТ). Посочва се, че в ЗУТ не са предвидени хипотези, при които общинският съвет да е компетентен да одобрява изменения на влезли в сила подробни устройствени планове (ПУП) с обхват до три квартала, какъвто е и настоящият случай. Според жалбоподателите релевантната правна норма, регламентираща материалната компетентност в подобни случаи, е чл. 129, ал. 2 от ЗУТ, съгласно който одобряването на изменения на влезли в

сила ПУП за територии с обхват до три квартала в Столична община е изключително административно правомощие на Кмета на общината. В Решение № 539/ 26.09.2024 г. Столичен общински съвет е приел, че е компетентен да одобри изменението на ПУП. тъй като "с плана се предвижда отчуждаване". Това становище е правно необосновано и въвежда порочна логика, при която, бъдещи, хипотетични правни действия, се използват като основание за настояща компетентност. Твърди се, че одобряването на ПУП е предпоставка за евентуално бъдещо отчуждаване, а не обратното. Сочи се, приемайки Решение № 539/26.09.2024 г., СОС си е присвоил правомощие, което по закон не му принадлежи, с което е извършено съществено нарушение на административната процедура, обуславящо липсата на компетентност и нищожност на решението. Твърди се, че предложението за изменение на ПУП трябва да е съобразено с действащия Общ устройствен план (ОУП), с правилата и нормативите по устройство на територията, както и да е аргументирано от фактическа и правна страна, което е императивно изискване по чл. 104, ал. 1 от ЗУТ, а видно е, че не е налице предварително изменение на ОУП, а в същото време исканото изменение на ПУП не съответства на предвижданията на ОУП, поради което е недопустимо. Твърди се, че урегулираните веднъж поземлени имоти не подлежат на последващо урегулиране, освен в предвидените от закона случаи - тези по чл. 134 ЗУТ. а именно: само при настъпили съществени промени в общественоекономическите или устройствени условия, при които е бил съставен действащият план. В конкретния случай, административният орган се е позовал формално на чл. 134, ал. 1, т. 1 от ЗУТ като правно основание, без обаче да е извършена реална, мотивирана и обоснована фактическа преценка за наличие на съществени промени в общественоекономическите и/или устройствени условия, които да обосноват отклонение от вече действащия ПУП. Твърди се, че „озеленяването“ е предвидено при несъответствие с ОУП, при пълно несъобразяване с фактическата обстановка, че в имота са разположени изградените основи на търговски обект за обществено хранене, както и че озеленяването е използвано като аргумент за ограничаване на правото на собственост/ползване върху имота, което е в противоречие с принципите на разумност, съразмерност и икономичност на предвижданията, както и за добросъвестно и справедливо упражняване на правомощията на административния орган по смисъла на чл. 6 от АПК и чл. 108, ал. 5 от ЗУТ. Твърди се неприложимост на чл. 134, ал. 1, т. 1 от ЗУТ, поради това, че не може да бъде предизвикана като правна последица промяна на собственост чрез регулация, без спазване на чл. 15 от ЗУТ и нарушение на чл. 108, ал. 5 от ЗУТ. Излага подробни аргументи в полза на своята теза. Моли за обявяване на решението за нищожно. Претендира разноски.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателката К. И. И. се представлява от адв. Т., която поддържа жалбата. Сочи, че нищожността в случая произтича от тежки пороци по смисъла на чл. 146 АПК, които са от такова естество, че процесния акт като издаден от некомпетентен орган при липса на законови предпоставки е правно неприемлив. Съгласно трайната съдебна практика, липсата на компетентност винаги води до нищожност. Представя писмени бележки. Претендира направените разноски по делото.

Жалбоподателят И. И. И. не се представлява.

Ответникът Столичен Общински Съвет се представлява от юрк. М., която оспорва жалбите и моли решението в оспорената част да бъде оставено в сила. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки.

Съдът, след като се запозна с доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Административното производство е започнало по искане на кмет на район „П.“ с искане да се разреши служебно, да бъде изработен проект за подробен устройствен план (ПУГП)-изменение

на плана за улична регулация (ИПУР) на [улица] - о.т. 385 до о.т. 365 и от о.т. 367 - о.т. 366 до о.т. 577 и изменение на плана за регулация (ИПР) на УПИ 1-„за КОО“, кв. 38, м. „с. Б., в.з. „Б.“ и в.з. „Манастира“.

Със заповед № САГ23-РА53-511/02.08.2023 г. на главния архитект на Столична община е наредено изработването на проект за ПУП в териториален обхват - [улица] - о.т. 385 до о.т. 365 и от о.т. 367 - о.т. 366 до о.т. 577 и УПИ 1-„за КОО“, кв.38 м. „с.Б., в.з. „Б.“ и в.з. „Манастира“, район „П.“. С писмо изх. № САГ23-ГР00-1464-(5)/15.08.2023г. заповедта е изпратена до кмета на район „П.“ за разгласяване по реда на чл.1246, ал. 2 от ЗУТ. С писмо изх. № РПН23-ДИ05-508-(4)/18.09.2023 г., /вх. № САГ23- ГР00-1464-(8)/18.09.2023 г./ от кмета на район „П.“ са приложени писмени доказателства за изпълнение на чл. 1246, ал. 2 от ЗУТ и е удостоверено, че заповедта е разгласена, и в законоустановения срок не са постъпили възражения. С писмо вх. № САГ23-ГР00-1464-(7)/30.08.2023 г. е внесен проект за ИПУР на улици от о.т. 362 - о.т. 385 до о.т. 365 и от о.т. 367 - о.т. 366 до о.т. 577 и изменение на плана за регулация и застрояване на УПИ 1-„за КОО“, кв. 38, м. „с. Б., в.з. „Б.“ и в.з. „Манастира“, район „П.“, изработен служебно. Представени са: съгласуван проект от „Софийска вода“ АД с представени изходни данни по изх. №ТУ-4641/09.08.23г. и предварителни данни за наличните ВиК мрежи и съоръжения към тях и съгласуван проект с предварителни данни от „ЕРМ Запад“ ЕАД от 16.08.2023 г.

След изтичане на законоустановеният срок за подаване на възражения срещу внесения проект за ПУП в район „П.“ е постъпило 1 /един/ брой възражение от И. И., собственик на ПИ 04234.6971.3676. С възражението той прави искане имотът да бъде включен в ПУП-ИПРЗ и представя мотивирано предложение.

Проектът е разгледан на заседание на ОЕСУТ ѝ приет с решение по протокол № ЕС-Г-31/14.05.2024 г., т.6 от дневния ред със служебни предложения: „Да се представят документация по чл.19 ал. 4 ЗУЗСО и удостоверение по чл.65, ал.2, ал.5 от Наредбата за ССПКККР“. Възражението не е уважено, като са изложени мотиви, че с проекта се изменя УПИ I „за КОО“ с оглед запазване на съществуващото озеленяване и реализираните на място благоустройствени мероприятия при спазване на чл. 10, ал. 4 от ЗУЗСО.

Протоколът на ОЕСУТ е утвърден от кмета на СО с изх. № СОА20- РД91-472-(177)/07.06.2024 г.

Служебно е изработен проект за изменение на кадастралната карта и е представено удостоверение № 25-165007-21.06.2024 г. от СГКК в изпълнение изискването на чл.65, ал.2, ал.5 от Наредбата,за ССПКККР.

Процесното Решение № 539/ 26.09.2024г. на Столичен общински съвет е прието на основание чл.21, ал.1, т. 11 от Закона за местното самоуправление и местната администрация, чл.21, ал.1 и ал.7 от Закона за общинската собственост, чл.134, ал.1, т.1 и т.2, във връзка с ал.2 от ЗУТ, чл.10, ал.4 от ЗУЗСО, чл.ЮЗ, ал.4 и чл.104, ал.1, изр.2, чл.115, ал.1 и ал.2 от ЗУТ, чл.108, ал.5 от ЗУТ, чл.14, ал.3 и ал.4 от ЗУТ, т.4 и т.15 от Приложението към чл.3, ал.2 от ЗУЗСО, протокол на ОЕСУТ № ЕС-Г-31/14.05.2024 г., утвърден от кмета на СО с изх. № СОА20-РД91-472-(177)/07.06.2024 г., т.6 от дневния ред.

В мотивите е отбелязано, че процедурата за одобряване на проект за изменение на подробния устройствен план се провежда служебно по искане на кмета на район „П.“ - заинтересовано лице по смисъла на чл. 131, ал. 1 и ал. 2, т.Т от ЗУТ, като упражняващ правото на собственост на Столична община на територията на района. Посочено е, че разработката попада в обхвата на подробния устройствен план ЗРКП на м. „с. Б., в. з. Б. и в. з. Манастира“, одобрен със заповед № РД-50-09- 357/17.06.1986 г. на главния архитект на С. с последващи частични ИПРЗ за кв. 38, одобрени със Заповед № РД-09-50-695/10.12.1997 г. и № РД-09-50-696/10.12.1997 г. на главния архитект на С.. Посочено е, че кадастралната карта на [населено място] е одобрена със заповед №

РД-18- 51/03.11.2011 г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър (АГКК). С проекта се изменя плана за улична регулация на улици от о.т. 362 - о.т. 385 до о.т. 365 и от о.т. 367 - о.т. 366 до о.т. 577 и се създава нова [улица] (нова)-о.т. 366а (нова) до о.т. 366 (нова) и от о.т.: 362-о.т. 385а (нова) до о.т. 366а. С горното се изменят границите на УПИ I „за КОО“, кв. 38 и се създава нов УПИ I „за озеленяване“, кв. 38, м. „с. Б., в.з. „Б.“ и в.з. „Манастира“. Основание за одобряване на проект за ПУП-ИПУР и ИПР е нормата на чл.134, ал.1, тЛ и т.2, във връзка с ал.2 от ЗУТ и чл.10 ал.4 от ЗУЗСО. Лицето (изход) на новия УПИ към улица се осигурява по действащата и изменена улична регулация, с което е спазено изискването на чл. 14, ал. 3 и ал.4 от ЗУТ. Във връзка с новото предназначение на УПИ „за озеленяване“ от кв.38 с проекта отпада предвиденото в УПИ 1-„за КОО“ застрояване, одобрено със заповед № РД-09-50-696/10.12.1997 г. на главния архитект на С.. По ОУП на СО/2009 г. имотът, предмет на плана, попада в урбанизирана територия в устройствена зона „Зона за обществено обслужване“ (Оо). Прието е, че е спазено изискването на чл.103, ал.4 и чл.104, ал.1 от ЗУТ. Посочено е, че проектът е изработен върху влязла в сила кадастрална карта, с което е спазена разпоредбата на чл. 115, ал. 1 и ал.2 от ЗУТ, и че е изработен при спазване изискванията на Наредба № 8/ 2001 г. за обема и съдържанието на устройствените планове. Прието е,че компетентен да одобри ПУП е Столичен общински съвет, тъй като с плана се предвижда отчуждаване на недвижими имоти, собственост на частни лица, включени в УПИ за озеленяване - публична общинска собственост - основание по чл.21, ал.7, във връзка с ал.1 от ЗОС.

С оспореното решение са одобрени:

1. Проект за изменение на плана за улична регулация на улици от о.т.362 - о.т.385 до о.т.365 и от о.т.367 - о.т.366 до о.т.577 и създаване на нови улици от о.т.367а (нова)-о.т.366а (нова) до о.т.366 (нова) и от о.т.362- о.т.385а (нова) до о.т.366а, м.„с.Б., в.з.„Б.“ и в.з. „Манастира“ по кафявите и зелени линии, цифри, букви и зачертавания, съгласно приложения проект.
2. Проект за изменение на плана за регулация на УПИ 1-„за КОО“, кв.38, м. „с.Б., в.з. „Б.“ и в.з. „Манастира“ и създаване на нов УПИ 1-„за озеленяване“, кв.38, ПИ с идентификатори 04234.6971.2667, 04234.6971.3676 и 04234.6971.3677 по КККР на [населено място] по кафявите линии, текст и зачертавания, съгласно приложения проект.
3. Проект за изменение на плана за застрояване-отпадане на предвиденото застрояване в УПИ 1-„за КОО“, кв.38, м. „с.Б., в.з. „Б.“ и в.з. „Манастира“, съгласно приложения проект.

Съгласно изслушаната и приета по делото като достоверно и компетентно изготвена съдебно-техническа експертиза се установява:

Поземлен имот с идентификатор № 04234.6971.3676 по КККР на [населено място] попада в УПИ I - за КОО. Имотът не е заграден и няма отложени граници на терена. На място е разкопана част от площта на УПИ I - за КОО, разположена непосредствено до северната ограда на изградената детска площадка. Разкрити са останки от фундаменти на сграда, която е премахната. Видимо сградата е била тухлена, с каменни основи. В УПИ I - за КОО, кв. 38, м. „с. Б., в.з. Б. и в.з. Манастира“ не съществува сгради и постройки към настоящия момент.

Съгласно регулационния план на [населено място], одобрен със Заповед № 416/28.04.1961г., за имот пл. № 713 е бил отреден парцел (УПИ) 1-713, кв. 37. Със Заповед № 306/03.08.1979г. е одобрено изменение на регулационния план за п-ли I и II от кв.37, които се сливат в УПИ I - „за озеленяване“. По действащия регулационен план одобрен със Заповед № РД-50-09-357/17.06.1986г. теренът, в който попада имота на жалбоподателя, е отреден за „обществен център, ресторант, магазини и кметство“. С ЧИЗРП за кв. 36,37,38 и 40, одобрено със Заповед №РД-09-50-696/10.12.1997г. на гл. архитект на С. поземлен имот с идентификатор 04234.6971.3676 по КККР попада в УПИ I - за КОО, кв. 38, м. „с. Б.“, в.з. „Б.“ и в.з. „Манастира“.

От приложения по делото план за изменение на ПУП - ИПР се установява, че през УПИ I - „за КОО” минава граница на устройствена зона. Имотът на жалбоподателя попада в „зона за обществено обслужване” (Оо) и „жилищна зона с преобладаващо малкоетажно застрояване” (Жм,) като по-голямата част от имота попада в зона (Оо). Предвиденото отреждане на имота - „за озеленяване” не е между изброените предназначения, основни и допълващи функции в Приложението към чл.3, ал.2 от ЗУЗСО за жилищните устройствени зони и за зоните за обществено обслужване. От направените проучвания се установява идентичност между имот №713 по стар кадастрален план и имот с идентификатор 04234.6971.3676. Експертната е установила, че няма данни за настъпили съществени изменения на обществено-икономическите или устройствени условия спрямо предходен план към 2024г. Изработването на изменението на ПУП - ИПУР и ИПР е възложено служебно, като в заповедта от 2023г. е посочено, че същото е във връзка с привеждане на уличната регулация със съществуващото на място положение. Вещото лице е установило още, че с одобрения с Решение № 539 от 26.09.2024г проект за изменение на план за улична регулация не се засяга имот с идентификатор 04234.6971.3676. Уличната регулационна линия е съвместена с външната имотна граница на ПИ с идентификатор 04234.6971.3676. В Заповед №САГ23-РА53-511/02.08.2023г. на главния архитект на СО, с която е наредено служебно да се изработи ПУП - ИПР е посочено, че искането за изработване на план за улична регулация е във връзка с привеждане на уличната регулация със съществуващото на място положение. С изменението не се променя габарита на съществуващата улица. Трасето на улицата не минава през имот с идентификатор 04234.6971.3676. Улицата на място, пред имота на жалбоподателя, е нанесена в стар кадастрален план от 1956г., потвърдена с одобрения регулационния план през 1961г. Поземлен имот с идентификатор 04234.6971.3676 по КККР попада в две устройствени зони съгласно ОУП на СО, а именно: в устройствена зона за „обществено обслужващи дейности” (Оо) и в „жилищна устройствена зона с преобладаващо малкоетажно застрояване” (Жм). Имота в по-голямата си част попада в зона „Оо”. В УПИ I - за КОО, част от който е поземлен имот с идентификатор 04234.6971.3676, с действащия план за застрояване са предвидени магазини на един и на два етажа. С изменението на плана в УПИ I - „за озеленяване” не е предвидено застрояване, (л.210) Съгласно т. 3 на Заповедта, с одобряването на плана за застрояване „отпада предвиденото застрояване в УПИ I - „за КОО”, кв. 38, м. „с.Б.”. С оспореното решение не се променят границите на поземлен имот с идентификатор 04234.6971.3676 по КККР (имота на жалбоподателите). Променено е отреждането на УПИ I - за КОО в УПИ I - за озеленяване.

При така изложената фактическа обстановка и като съобрази разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от АПК, съгласно която съдът извършва проверка на административния акт на всички основания посочени в чл. 146, т. 1-5 от АПК, съдът направи следните правни изводи:

С оглед направеното уточнение, че се иска обявяване на нищожността на Решение № 539/26.09.2024г. на Столичен общински съвет, жалбите, са допустими за разглеждане на основание чл.149, ал. 5 от АПК, като същите са подадени от надлежни страни, при наличие на правен интерес, срещу подлежащ на оспорване административен акт.

Разгледани по същество жалбите се явяват основателни при съобразяване на следното: Доколкото в АПК не съществуват изрично формуирани основания за нищожност на административните актове, теорията и съдебната практика са възприели критерия, че такива са петте основания за незаконосъобразност по чл. 146 АПК, но тогава, когато нарушенията им са особено съществени - т.е. порокът трябва да е толкова тежък, че да прави невъзможно и недопустимо оставането на административния акт в правната действителност. Нищожен е само този акт, който е засегнат от толкова съществен порок, че актът изначално, от момента на

издаването му не поражда правните последици, към които е насочен и за да не създава правна привидност, че съществува, при констатиране на основание за нищожност, съдът следва да го отстранява от правния мир чрез прогласяване на неговата нищожност. Съобразно това и с оглед на всеки един от възможните пороци на административните актове, теорията е изградила следните критерии, кога един порок води до нищожност и кога същият води до унищожаемост.

Един от съществените пороци, който води до нищожност на акта, е издаването му от некомпетентен орган. Обжалваната заповед е издадена от Столичен общински съвет, съгласно чл. 21, ал. 1 във връзка с ал. 7 от Закона за общинската собственост.

Съгласно чл.21, ал.1 от ЗОС имоти - собственост на физически или на юридически лица, могат да бъдат отчуждавани принудително за задоволяване на общински нужди, които не могат да бъдат задоволени по друг начин, въз основа на влязъл в сила подробен устройствен план, предвиждащ изграждането на обекти - публична общинска собственост или на одобрен подробен устройствен план, предвиждащ изграждане на обекти от първостепенно значение - публична общинска собственост, за който има влязло в сила разпореждане за допускане на предварителното му изпълнение, както и в други случаи, определени със закон, след предварително и равностойно парично или имотно обезщетение. Според ал.2 от същата разпоредба подробните устройствени планове по ал. 1 се одобряват от общинския съвет независимо от техния обхват с изключение на случаите по чл. 81, ал. 5 от Закона за устройство на територията.

С оспореното решение са одобрени:

- Проект за изменение на плана за регулация на УПИ 1-„за КОО“, кв.38, м. „с.Б., в.з. „Б.“ и в.з. „Манастира“ и създаване на нов УПИ 1-„за озеленяване“, кв.38, ПИ с идентификатори 04234.6971.2667, 04234.6971.3676 и 04234.6971.3677 по КККР на [населено място] по кафявите линии, текст и зачертавания, съгласно приложения проект.

и

- Проект за изменение на плана за застрояване-отпадане на предвиденото застрояване в УПИ 1-„за КОО“, кв.38, м. „с.Б., в.з. „Б.“ и в.з. „Манастира“, съгласно приложения проект.

Т.е., взето е решение за изменение на проекти за ПР и ПЗ, а не решение за отчуждаване на имоти, с оглед на което не е приложима разпоредбата на чл.21, ал.1 и ал.7 от ЗОС. За да е приложима разпоредбата на чл.21, ал.1 и ал.7 от ЗОС е следвало да е налице влязъл в сила ПУП и след това да се вземе решение за отчуждаване, каквото решение за отчуждаване изначално не е взето с решението на СОС.

Компетентният орган по вземане на решение за изменение на ПУП е посочен в разпоредбите на чл.129 от ЗУТ. В конкретния случай е приложима разпоредбата на чл.129, ал.2 от ЗУТ поради това, че в Столичната община и в градовете с районно деление - в обхват до три квартала ПУП се одобрява със заповед на кмета на общината.

Поради това съдът приема, че процесното решение е издадено от некомпетентен орган-Столичния общински съвет, а не от Кмета на общината, съгласно чл. 129, ал. 2 от ЗУТ и същото следва да бъде обявено за нищожно.

На следващо място оспореното решение е издадено в нарушение на материалния закон. Нарушенията на материалния закон касаят правилността на административния акт, а не неговата валидност, поради което нищожен би бил на посоченото основание само този акт, който изцяло е лишен от законова опора - т.е. не е издаден на основание нито една правна норма и същевременно засяга по отрицателен начин своя адресат. Само пълната липса на условията или предпоставките, предвидени в приложимата материалноправна норма и липсата на каквото и да е основание и изобщо на възможност за който и да е орган да издаде акт с това съдържание би довело до нищожност на посоченото основание. Т.е., нищожност на административния акт при наличие на

материална незаконосъобразност е налице, когато напълно липсват материалноправните предпоставки, визирани в хипотезата на приложимата материалноправна норма; когато актът е лишен изцяло от законово основание; когато акт със същото съдържание не може да бъде издаден въз основа на никакъв закон, от нито един орган. Иначе казано - административният акт е нищожен поради противоречие с материалния закон тогава, когато разпоредените правни последици са противоположни или съществено различаващи се от предвидените в правната норма така, че се явяват нетърпими от гледна точка на правния ред. Само при описаните случаи порокът материална незаконосъобразност води до нищожност на административния акт, а във всички останали до неговата унищожаемост. В случая са налице нарушения на материалния закон, които обуславят нищожност на процесното решение, а именно:

На първо място, изложеното по-горе относно абсолютната неотнормимост на правната норма на Закона за общинската собственост по отношение на процесната заповед за изменение на ПУП.

На следващо място, съгласно чл.104, ал.1 от ЗУТ , Общите устройствени планове са основа за цялостното устройство на териториите на общините, на части от тях или на отделни населени места с техните земища. Предвижданията на общите устройствени планове, с които се определят общата структура и преобладаващото предназначение на териториите, видът и предназначението на техническата инфраструктура и опазването на околната среда и обектите на културно-историческото наследство, са задължителни при изготвянето на подробните устройствени планове. Т.е., ОУП има действие на закон.

За да обуслови нищожност, а не унищожаемост, противоречието на административния акт с материалния закон следва да е дотолкова съществено, че да е приравнено на пълна липса на условията /предпоставките/ за издаване на акта, той да е изцяло лишен от законово основание или да е недопустимо издаването на акт със същото съдържание. Оспореното решение на СОС е засегнато от пороци със съпоставима тежест, както и поражда нетърпими от правния ред последици. Установява се пълна липса на предпоставките, визирани в хипотезата на приложимите материално - правни норми.

Изискването за съобразяване на всички подробни устройствени планове с предвижданията на общите е регламентирано с генералната норма на чл. 103, ал. 4 от ЗУТ и има императивен характер. За да бъде обаче нищожно решението за одобряване на план за регулация и застрояване следва да е налице противоречие с ОУП до степен, която да прави невъзможни предвижданията му. Такава хипотеза се установява по делото. В случая противоречието е с ОУП от 2009г., тъй като поземлен имот с идентификатор 04234.6971.3676 по КККР, както се установи и от приетата по делото експертиза, попада в две устройствени зони съгласно ОУП на СО, а именно: в устройствена зона за „обществено обслужващи дейности” (Оо) и в „жилищна устройствена зона с преобладаващо малкоетажно застрояване” (Жм). Имотът в по-голямата си част попада в зона „Оо”. В УПИ I - за КОО, част от който е поземлен имот с идентификатор 04234.6971.3676, с действащия план за застрояване са предвидени магазини на един и на два етажа. С изменението на плана в УПИ I - „за озеленяване” не е предвидено застрояване. Съгласно т. 3 на оспореното решение, с одобряването на плана за застрояване „отпада предвиденото застрояване в УПИ I - „за КОО”, кв. 38, м. „с.Б.”. Променено е и отреждането на УПИ I - за КОО в УПИ I - за озеленяване. Т.е., процесният ПУП противоречи на действащия ОУП и чл.104, ал.1 от ЗУТ, тъй като променя предназначението на имота, което води до нищожност на оспореното решение поради противоречие на материалноправната разпоредба.

При този изход на делото на основание чл.143, ал.1 от АПК в полза на жалбоподателите следва да бъдат присъдени разноски в размер на 10,22 евро държавни такси и 533,77 евро депозит за СТЕ.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2, предл. първо от АПК и чл. 143 от АПК, съдът

РЕШИ:

ПРОГЛАСЯВА нищожността на Решение № 539/26.09.2024г. на Столичен общински съвет, с което се одобрява „Проект за изменение на план за регулация на УПИ I – „За КОО“, кв. 38, м. „Б.“ в.з. „Манастира“ и създаване на нов УПИ № - I „за озеленяване“, кв. 38, ПИ с идентификатори № 04234.6971.3676 и 04234.6971.2667и № 04234.6971.3677 по КККР на с . „Б.“, както и Проект за изменение на предвиденото застрояване в УПИ I „За КОО“, кв. 38, м. „Б.“ и в.з. „Манастира“.

ОСЪЖДА СОС да заплати в полза на жалбоподателите сума в размер 533,77 евро /петстотин тридесет и три евро и деветдесет и девет цента/ или 1043,96 лева /хиляда и четиридесет и три лева и деветдесет и шест стотинки/, представляваща разноски по делото.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС в 14-дневен срок от връчването му на страните.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ